

הבטחת האר"י הקדוש

אדם שחוטא ולא מצליח להשתחרר מעוונותיו בין במזיד בין בשוגג, זה מפני חטאיו מהעבר, משום שעברה גוררת עברה, וגם אם עברו ימים ושנים, עדיין הטומאה סובבת את נשמתו וגורמת לו צרות יסורים עניות וחולאים, ואותה טומאה ממשיכה לסובב את זרעו אחרי וגורמת להם ליפול מגיל צעיר בעוונות, ובני אדם רבים חושבים שכיוון שהפסיקו לחטוא, כבר הם נקיים מכל עוון, ואינם מבינים שהטומאה עדיין מסבבת אותם כחומה.

על כן יודרו האדם לברוח מהטומאה ולעזוב חברים רעים ואת מה שמביאו לחטוא, ובמקביל להגן על עצמו מהטומאה והניסיונות על ידי לימוד של

עוונות אלו אין יום הכיפורים מכפר, ואין דרך אחרת אלא דברי האר"י והזהרה בעוונותינו נתברר שרוב הנופלים בחטא. זה מחמת חוסר ידיעה בגיל 15-12 ידיעת חומר האיסור בגיל כמה שיותר צעיר, מציל אלפים ורבות מהחטאים.

- על פי פסק גדולי ישראל מרנן ורנן, הגנו לפרסם הגילאים שצריך ללמוד **משה פינשטיין, משה טייטלבוים סאטמר, יעקב קמניצקי, האדמו"ר מסקולען.**
1. מגיל 5-4 להזהיר את הילד שלא יגע ויסתכל באבר הברית כי זהו איסור חמור ונורא מאד. וחובה זו מוטלת על המלמד, על האב, והאחים הגדולים.
  2. מגיל 8 ללמוד הלכות צניעות לבישת הבגדים ובית הכסא, ולדבר עם ילד שבא לשאול או שחוששים עליו להסביר לו איסור קשוי לדעת ועיניו הברית.
  3. מגיל 12 ללמוד ולהסביר את ענין שמירת העיניים והמחשבה ולהסביר בפרטיות את כל הענינים הנוגעים לשמירת קדושת הברית.

(קונטרס התקנות עמי לא, לב) וכך כתבו הרבנים הנ"ל: אלו שטוענים שאין ללמד את הבחורים, שמגרים יצר הרע אנפשיה, ח"ו לומר כן כי על ידי זה נותנים מקום ליצה"ר שהוא יהיה המגיד שיעור של הבחורים, ועל זה מחכה היצה"ר שהיראים יאמרו כן, ועו"ז יסית ויזיח את הבחורים בלי מפרע, ואינו מחכה עד שילמדו הבחורים את חומר הדברים, אלא כבר כשנתנים מוסמים, והשג"ת ימחול לאותן שהחוקין שאין ללמד דברים הללו, שבה נתנו מקום להיצה"ר להסית בלי מפרע, והשלים בזה אפילו בחורים בעלי ירא'ש ולמדנים וצריך לדבר עם כל אחד. ובחוראי אין חשודים בחורי ישראל שהם מומרים להכעיס ח"ו שבגלל ידיעת האיסור יבאו לחטוא במזיד. עמ"ל

חשב בקו והבנת הכללים 1 דרך היציאה מהחטאים 2 תמודות 3 יעון והכוונה 71 חלוקת חובות 888 מאוינים למאוינים 999

077-222-2221

מחברים לכורא

חאי שובבי"ם

תלמוד בבלי ערובין יח:

אמר ר' ירמיה בן אבא על כל אותן השנים שהיה אדם הראשון בנידוי הוליד רוחין ושידין ולילין שאמרו ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו מכלל דעד האידינא לאו כצלמו אוליד, מיתבי היה ר' מאיר אומר אדם הראשון חסיד גדול היה כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו ישב בתענית מאה ושלשים שנה ופירש מן האשה מאה ושלשים שנה והעלה זרזי תאויה על בשרו מאה ושלשים שנה, כי קאמרינן ההוא בשכבת זרע דחזא לאונסיה.

כתב האר"י הקדוש בשער הפסוקים שבות

ונבאר ענינים, אדם הראשון היה כולל את כל הנשמות, והיה כולל כל העולמות. וכיוון שרוב הנשמות הטפות הנזרקות על ידי "שכבת זרע לבטלה" הם מתאוות הזכר לבדו" והוציא הטפות ההם מלמעלה מן הדעת העליון, ולקחום הנקבות של הקליפות, והולידו שידין רוחין ולילין ונקראים נגעי בני אדם, נמצא, כי כל אותם השידין ורוחין, שנבראו באותם ק"ל שנה שפרש אדם מחוה כנודע, כלם נשמות עליונות קדושות מבחינת הדעת, ונתערבו בקליפות, וצריכות לגלולים רבים לצרפם וללבנם, עד תום חלאתם מהם, ע"י לגוללים רבים. ולכן תמצא, כי לא נולדה אומת ישראל, עד יעקב ואילו, כי כל רוב הנשמות היו מעורבות בקליפות, והיו הולכות ומתבררות, ומתגלגלות מדור לדור, ולא התחילו תיקונים, עד יעקב בחיר שבאבות, שתקן את אדה"ר, וגם אז התחיל תקון בניו, הם הנשמות הנזכר, והיו מתבררים והולכים בגלות מצרים, וזהו סוד הנסה אלקים לקחת לו גוי מקרב גוי כי היו ממש בתוך קרבם של הקליפות, והיו גוים כמותם, ונצטרפו ונתלבנו ונקלחו מקרב הגוים,

אדם הראשון היה כולל את כל אותן השנים שהיה אדם הראשון בנידוי הוליד רוחין ושידין ולילין שאמרו ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו מכלל דעד האידינא לאו כצלמו אוליד, מיתבי היה ר' מאיר אומר אדם הראשון חסיד גדול היה כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו ישב בתענית מאה ושלשים שנה ופירש מן האשה מאה ושלשים שנה והעלה זרזי תאויה על בשרו מאה ושלשים שנה, כי קאמרינן ההוא בשכבת זרע דחזא לאונסיה.

077-222-2221
לשומות ולתורות שלוחה 55. או דואר: 09 סניף 001 חשבון: 2612689

דור המבול

והנה התחלת גלגולם היה בדור המבול, ולהיותם משרש המר ההוא, שיצאו ע"י השחתת הזרע של נגעי בני אדם הראשון, לכן היו מורדים וכופרים בשי"ת, ועיקר חטאם היה בהשחתת זרעם על הארץ, וכמשה"כ היה השחית כל בשר את דרכו על הארץ. וז"ס וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ, הנאמר בדור המבול, לרמוז כי הם בחי' בני אדה"ר עצמו, שיצאו בהשחתת זרעו באותם ק"ל שנים. ונמצא, כי דור המבול שיצאו בהשחתת זרע אדם, נקראים רעת האדם ממש. גם זהו אומרו: ויאמר ה' אמהה את האדם אשר בראתי, לרמוז כי הם הם בחינת נשמות השחתת זרע אדה"ר עצמו שנברא, והיה יציר כפיו ויברך ממש. וזהו שאמר, וכל יצר מחשבות לבו רק עוון כל היום, כי כל תגבורת יצרם, היה השחתת זרע הנקרא רע, לפי שמשם נמשכו גם הם, ואז נמוחו גופם במבול, תמורת טיפת רותחין של השחתת זרעם על הארץ. וכמ"ש חז"ל ברותחין קלקלו וברותחין נדונו.

דור הפלגה

והנה מצינו ג"כ, שחטא אדם הראשון הוא, שכפר בעיקר, כנוצר בגמרא סנהדרין. וכנגדם היו דור הפלגה, שבנו מגדל, וכפירו בעיקר, ורצו לעלות בקרדומות לרקיע, להלחם בעיקרו של עולם, ולכן אח"כ נתגלגלו פעם ב' בדור הפלגה, וגם הם הרעו כאבותם, אך לא בהשחתת זרע. כדכתיב: וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני אדם, ודרשו בזוהר ובמדרשי חז"ל, בני האדם ממש, זה אדה"ר, לרמוז כי הם הם בניו ממש, שיצאו בהשחתת זרע.

סודם

אדם הראשון עבר על הדינים שנצטווה עליהם, כנודע כי היא אחת מז' מצות שנצטווה עליהם, ועבר על כלם. וכנגד זה היו אנשי סודם מרשיעים במצווה זו, להעמיד עליהם דינים

א"ר שמואל בר נחמן א"ר יוחנן מאי דכתיב על כן יאמרו המושלים, אלו המושלים ביצורם, בואו חשבון בואו ונחשב חשבוננו של עולם הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה

הפסד פגם הקדושה

חייב מיתה וכאילו מביא מבול לעולם. כאילו שופך דמים ועובד עבודה זרה. כאילו משקר בתורה כולה, ונקרא מומר ומנודה בשמיים. אין לו חלק לעוה"ב, ובאלוקי ישראל, ואינו רואה פני שכינה. ראוי למיתות בשונות, ומושכים אותו לגהינום, ונידון בצואה רותחת. נסתמים ממנו מעניות חמכות התורה, ונוצר לו קושי בקיום המצוות. יהיו לו ילדים רשעים עם בחינות של הערב רב סדום ועמורה. בגלל זה העוון כל הצרות (פיגועים מחלות ותאונות) באים לו ולעולם. נדבקות בו כל המידות הרעות ובפרט גאווה וכעס. והיה לו עניות וחולאים. לא יזכה לגאולה ולתחיית המתים ולאף השביעי, ויוצא ח"ו מכלל ישראל.

תצא אש מחשבין ותאכל את שאינן מחשבין

בבא בתרא דף ע"ה

כתב הרמח"ל במס"ל: היתכן שייגע ויעמול שכלנו בחקירות אשר לא נתחייבנו בהם, בפלפולים אשר לא יצא לנו שום פרי מהם ודינים אשר אינם שייכים לנו, ומה שחייבים אנו לבוראנו חובה רבה ונעזבה להרגל ונניחחו למצוות אנשים מלומדה, עד מתי לא ידברו בישיבות ובתת"ם על עיקרי הדת.

פסק דין של כל בתי הדינים בארץ ישראל

הגר"נ קרליץ/הניכי הטיבות/ספרדים/כסא רחמים/ויזניץ/כעלזא/חב"ד/תימן/ועוד..

נוסח השאלות שהוצגו לפני הרבנים.

1. במקרה שמכריחים אדם לעשות עברה דרבנן או דאורייתא כגון חיזוי, או להתענות מה הדין?
  2. מה יותר חמור פגם הבטחה או אכילת חזיר?
  3. האם לאחר שאלפים מבני ישראל מעידים שעשו את התיקונים המוקצרים והפסיקו לחטוא, האם יש לנהוג כפסק המש"ב שאפילו ת"ח צריך להתענות אפילו כשקשה לו התענית?
- הכל הפוסקים ענו פה אחד שבוודאי יתענה ולא יעשה איסור ובוודאי פגם הבטחה חמור יותר מאכילת חזיר שיש בו גם לאו וגם מיתה בידי שמים, ובוודאי ראוי וכדאי לעשות תיקונים ותעניות שיעזרו להפסיק מלחטוא.

ניתן להאזין לכל פסקי הג"ד בטלפון 0772222221 בשלוחה 84

תנא דבי אליהו: רב שאינו מלמד ומזהיר על שמירת הבטחה חייב מיתה בידי שמים !!!

פרק י"ח ס"ד

השבת

שכר שמירת הקדושה

העולם קיים עליו. ואין כל אומה ולשון יכולים לשלוט בו. להקדיש ברוך הוא מתפאר בו בכל יום. נקרא צדיק, וזוכה להידבק בהשם. כאילו קיים את כל התורה כולה. וזכה לכל המידות הטובות, וזוכה להקדיש קדושת השבת, ואהבת חברים. וזכה לבנים צדיקים, וניצול מהדין של מלכת המוטה. וזכה לחכמת התורה וניצל מעניות וחול. מוכה אחרים ובזכותו ניצלים רבים מישראל מפגם הבטחה. עיקר הגאולה מלכות בית דוד ובניין ירושלים תלויים בה. נעשה שותף לקדוש ברוך הוא, וזכה לצלם אלוקים, וממשיך שפע לשכינה. ניצול מחיבוט הקבר, וזכה להינצל מחבלת משיח, וביום הדין ישאר בחיים.

ועי"כ יתבטלו הגרים הנקראים עם בני ישראל. והרי נתבאר טעם שעבוד וגלות ישראל בדור ההוא, וגם למה היה במצרים, וגם למה היו אותם השעבודים, ואתם הגזרות המשונות.

גאולת ישראל דווקא ע"י משה רבינו

משה רבינו ע"ה הוא בחי' הדעת עצמו. אשר ממנו יצאו טיפי השחחית הזרע של אדה"ר, שהם בחי' כל בני ישראל, שבאותו הדור דגלות מצרים כנזכר, ונמצאו כי כל ישראל, וגם כל הערב רב שיצאו ממצרים, כלם ענפים וניצוצות טיפי הזרע, שיצאו מן הדעת עצמו העליון, והם ענפיו של מרע"ה. אלא שישראל היו תקנים. וזהו טעם מה שאמרו חז"ל כי בו ביום שהושלך משה, נתבטלה גזרת השלכת הזכרים ליאורה, לפי שכבר נשלמו כלם לבא כנזכר, וזהו טעם נכון, בענין עמורם שפירש מיוכבד, עד היותה בת ק"ל שנים, ואז הוליד את משה. ע"ד שפירש אדם מחוה, עד שיתבררו ממנו כל אותם הסיגים של השחחית זרע בק"ל שנה. ותרא אותו כי טוב הוא, ר"ל, כי כל האחרים, היו טפות רע הדשחחית הזרע, אבל זה לבדו היה מן הטוב, שלא היה מהשחחית הזרע.

דווקא בשובבי"ם ובפרט בשנה מעוברת

כידוע שכל הארה של החגים והמועדים חוזר כל שנה באותם תאריכים וכן בפרשיות אלו שקוראים בתורה על השיעבוד וגאולת ישראל ממצרים, אז מתקבלת התשובה ביותר. כתב החיד"א בשם רבי חיים ויטאל זצ"ל, שבשנה מעוברת התעניות הללו מתקנים יותר. וכתב החיד"א שלכן חולש הכה יתענה רק בשנה מעוברת.

האר"י בשער רוח הקודש תיקון כ"ה,

יש מנהג קדום בכל ישראל להתענות ארבעים יום רצופים וכו' שובו בני שובבי"ם

המגיד מושרים לבית יוסף

והנה אמרת להתענות בשבועות הללו של שובבי"ם כי האמת שהתענית בשבועות אלו. הוא חשוב ומקובל ומרוצה מאוד.

והנה היום השלמות מ' תעניות רצופים כנגד מ' יום של יצירת הולד, כיון שהיו ארבעים וגם היו בפרשיות השובבי"ם נתקבלו.

שקרנים. ולכן אח"כ נתגלגלו פעם שלישית באנשי סדום, ולכן נאמר בהם ואנשי סדום רעים וחטאים לה' מאד. לרמוז, כי היו רעים מבחינת השחחית זרעו של אדם, הנקרא רע כנזכר.

שיעבוד מצריים ביאור ובניין

והנה אחר שנתגלגלו ג' פעמים, בג' דורות הנזכר, וכתוב הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר, אז חזרו להתגלגל פעם רביעי במצרים, בבני ישראל, שהיו נולדים אז בדור הגלות ההוא, ואז התחילו להיותן.

שאל רבי אלעזר לרשב"י אביו, מה הטעם לגלות מצרים, למה היה הגלות ההוא. ועוד למה במצרים, יותר משאר ארצות. ועוד, למה היה הגלות באופן השעבוד המכוער ההוא, וימרו את חייהם בעבודה קשה בחומר ובלבנים וגו'!

והענין במבואר מה הנז"ל, כי נשמות אלו נטבעו בקליפות באומות מצרים, ולכן לפי שבתחלה בדור המבול חטאו בהשחחית זרעם, אשר לכן נמוחו אז בימי המבול מים ורותחין, לכן גם עתה גזר עליהם פרעה, כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, ולא גזר אלא על הזכרים, לפי שהם חטאו בהשחחית הזרע, ולא הנקבות, וכנגד מה שחטאו בגלגול דור הפלגה, הבה נלבנה לבנים, ונשרפה לשרפה, לבנות את העיר ואת המגדל, לעלות ולכפור בעיקר הולחם בו, לכן עתה נאמר במקומו הבה נתחכמה לו. כנגד הבה נלבנה לבנים, וימרו את חייהם, לבנות פיתום ורעמסס, כנגד העיר והמגדל ההם:

ישראל והערב רב מאותם ניצוצות

ודע, כי ב' בחינות היו, כי יש נשמות שנתקנו לגמרי, ונתגלגלו בבני ישראל ההם שבדור ההוא אחרו שירדו למצרים. ויש בהם נשמות, שלא נתקנו, ונתגלגלו בבני המצרים עצמם, אותם שמל יוסף, לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו. וגם יעקב אביו, ארז"ל שגם הוא היה מגייר גיורים במצרים, והם בחי' הנשמות הנזכר והם העם של בני ישראל, ואינם בני ישראל עצמם, ואמרו ויקוצו מפני בני ישראל, ולא נאמר מפני עם ישראל, כי עיקר שנאתו היתה עם בני ישראל, שהם העיקר ולכן הבה נתחכמה לו לישראל עצמו,